Su Samurunun Kristal Kayığı

Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Kristal Kayığı

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir sabah, parlak kestane rengi tüyleri ve krem rengi karnı olan genç bir su samuru nehir kenarında kürek çekiyordu. Koyu kahverengi gözleri, sazların arasında hazineler ararken pırıl pırıl parlıyordu. Omzunda küçük, örgü bir çantası vardı. Su sakin ve sessizdi, bütün gün keşfedilmeyi bekleyen sürprizlerle doluydu.

Birden kumlu kıyının yakınında parlayan bir şey dikkatini çekti. Bu bir kayıktı, berrak ve ışıltılı kristalden yapılmış küçücük bir kayık! Güneş ışığı içinden gökkuşağı renkleriyle dans ediyordu. Su samurunun bıyıkları heyecandan titredi. Hayatında hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Su samuru yavaşça yaklaştı ve bir patisiyle kristal kayığa usulca dokundu. Kayık pürüzsüz ve serindi, sanki donmuş bir nehir parçası gibiydi. Uzun, sivri kuyruğu arkasında sallanırken sevinçle kıpırdandı. Kayığı suya itip hemen binmek istiyordu. Ama kayık patisinin altında ince ve narin hissettiriyordu.

Tam o sırada, pürüzsüz gri bir kayanın arkasından yavaş ve sakin bir ses geldi. 'Dikkatli ol, küçük dostum,' dedi küçük yuvarlak tel gözlüklerinin ardından bakan yaşlı bir kaplumbağa. Kubbeli kabuğu koyu yeşil ve kehribar rengi desenlerle kaplıydı. 'O kayık kristalden ve acele edersen kolayca kırılır.' Su samuru donakaldı, patisi hâlâ parlak gövdeye değiyordu.

Kaplumbağa kendini tanıttı ve yavaş, sevecen bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Yıllardır bu nehrin kıyısında yaşıyorum,' dedi. 'Sakin suyu ve her yumuşak akıntıyı bilirim. İstersen kristal kayığını güvenle yönlendirmene yardım edebilirim. Ama birlikte yavaşça ve dikkatlice hareket etmeliyiz.' Su samuru başını salladı, yuvarlak kulakları dikildi.

Su samuru derin bir nefes aldı ve yavaşlamaya çalıştı. Koşup su sıçratmak istiyordu ama kaplumbağanın sözlerini hatırladı. 'Yavaş ve dikkatli,' diye fısıldadı kendi kendine. Parlak gözleri kırılgan kayıktan ayrılmıyordu. Kaplumbağa onaylayarak başını salladı. 'İşte böyle,' dedi yumuşak bir sesle. 'Nazik eller mutlu yolculuklar yaratır.'

Kaplumbağa kayığı sıkmadan nasıl kaldıracağını anlattı. 'Patilerini düz tut,' dedi, 've kayığın hafifçe yaslanmasına izin ver.' Su samuru patilerini düzleştirdi ve kristal kayığı çok ama çok nazikçe kaldırdı. Sanki patlayabilecek bir balonu tutuyor gibiydi. Kuyruğu hareketsiz kaldı ve neredeyse nefes almaya korkuyordu.

Birlikte kayığı sakin suyun kenarına taşıdılar. Nehir taşlara usulca vuruyordu. Kaplumbağa sağlam, pençeli ayaklarıyla yön verdi, su samuru ise kayığı dengede tuttu. 'Yavaşça şimdi,' diye mırıldandı kaplumbağa. 'Su bugün dümdüz. Süzüleceğiz, sıçramayacağız.' Kristal kayık nehre değdiğinde ışıl ışıl parladı.

Kristal kayık mükemmel bir şekilde yüzdü, sakin suyun üzerinde bir mücevher gibi parladı. Su samuru dikkatlice içine tırmandı, kaplumbağa da yanında kürek çekti. O kadar yavaş ilerlediler ki arkalarında neredeyse hiç dalga oluşmadı. 'Bak!' diye fısıldadı su samuru. 'Hiç sallanmıyor bile!' Kaplumbağa keyifle, kehribar rengi gözleri yarı kapalı bir şekilde kıkırdadı.

Nehrin üzerinden hafif bir esinti geçti ve kayık yavaşça sallandı. Su samuru nefesini tuttu ve dikkatli patileriyle kenarlara tutundu. 'Ne yapmalıyım?' diye sordu. 'Sadece dengede kal ve nefes al,' dedi kaplumbağa. 'Kayıkla birlikte eğil, ona karşı değil.' Su samuru yavaşça nefes aldı ve kristal kayık yeniden yerine oturdu, sakin suyun üzerinde güvende ve parlak bir şekilde.

Sonra kaplumbağa ona harika bir şey gösterdi. 'Işığa bak,' dedi. Güneş ışınları kristal kayığın içinden geçerek etraflarına küçük gökkuşakları saçtı. Su samuru sevinçle güldü ama kayık sallanmasın diye usulca güldü. Uzun yeşil sazların ve uykulu nilüfer yapraklarının yanından süzüldüler ve bütün nehir ışıl ışıl parladı.

Sonunda suyun cam gibi durgun olduğu sessiz, kumlu bir koyulaştılar. Kaplumbağa kayığı kıyıya yönlendirdi ve su samuru büyük bir dikkatle dışarı çıktı. 'Başardık!' diye sessizce sevindi. Güneşte parlayan kristal kayığa geri baktı. 'Hızlı ve sıçramalı olmanın en iyisi olduğunu sanıyordum,' dedi. 'Ama yavaş ve nazik olmak daha da güzel hissettiriyor.'

Kaplumbağa sakin, kırışık gülümsemesiyle gülümsedi. 'Kırılgan şeyler nazik ve dikkatli bir şekilde ele alınmalıdır,' dedi. 'Bir kristal kayık, küçük bir kuş yumurtası, bir dostun duyguları da öyle.' Su samuru başını salladı ve bu bilgeliği kalbine, gökkuşağı ışığının anısının hemen yanına yerleştirdi. Kendini gururlu, sakin ve biraz daha bilge hissetti.

İki arkadaş sıcak kumun üzerinde yan yana oturup kristal kayığın su kenarında parıldamasını izlediler. Su samuru örgü çantasından birkaç tatlı nehir meyvesi paylaştı ve kaplumbağa nehir hakkında sessiz hikâyeler anlattı. Öğleden sonra küçük, mutlu anlarla dolu bir şekilde usulca geçti. İkisi de hiç acele etmedi.

Güneş batmadan önce su samuru kristal kayığa çok iyi bakacağına söz verdi. 'Onu güvende tutacağım,' dedi, 've her zaman nazikçe kullanacağım.' Kaplumbağa başını salladı. 'Ve ne zaman yardıma ihtiyacın olursa,' dedi, 'ben tam burada olacağım.' Patilerini birbirine vurup gülümsediler, sonsuza dek arkadaş oldular. Sakin su etraflarında usulca fısıldadı.

Gökyüzü pembe ve altın rengine dönerken su samuru mutlu bir kalple evine kürek çekti. En güzel şeylerin çoğu zaman en narin şeyler olduğunu ve dikkatli ellerle nazik dostların her yolculuğu daha tatlı kıldığını öğrenmişti. Kristal kayık kıyıda parıldadı ve bilge kaplumbağa iyi geceler dileyerek el salladı. Ne harika bir gündü.